

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Conscriptio breuis indicans quae facta sunt ante Synodum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

fratres, date apologia mea, immo vero petitioni meae responsum. Et libenter audierunt omnes quae dicta sunt, consensum præbentes, ut fieret Synodus. Quidam autem perpauci ex insipientibus differebant. At vero qui a secretis, rursum ad populum disputans respondebat, quia dominus Leo imperator subuertit imagines; & quando Synodus facta est, subuersas illas inuenit: & quod propter imperiam manum subuersæ sunt, iterum questionem habet idem capitulum; quoniam antiquam consuetudinem in ecclesia traditam præsumperunt, sicut eis libitum fuit, exterminare: sed veritas Dei non est alligata. Promotus autem scripsit synodicas literas patriarchis, Romæ, Alexandriæ, Antiochiae, & sanctæ ciuitatis, quas inuenies II. & III. actione cum rescriptis eorum.

*Conscriptio brevis indicans
qua facta sunt ante
Synodum.*

VENIENTIBVS itaque a Roma quidem Petro & Petro Deo amicissimis presbyteris, & deferentibus prælatas literas: ab oriente vero, Ioanne & Thoma reuerendissimis presbyteris & monachis atque synccellis patriarcharum ibidē existentium, & ipsis pari modo deferentibus prænotatas literas, præceperunt * instauratores imperii conuenire episcopos. Qui cum peruenissent in conseruatam a Deo & regiam urbem, apud Thraciam moras faciebant potentissimi principes. Plures autem ex ipsis in hæresi

* moderatores

adælphi, dñe tñs émñs Æpôlojias, φεσται ḥ μᾶλλον αῖπος εως ṭ Æpôkris-
tov. αἱμένως ḥ ἱροδοτοῦ πάντες ḥ λα-
λητάντων, συμφωνίου τῆς γῆνεται
σωόδον· πνέος δὲ ὀλίγει τῷ ἀφρόνων
αἰεῖαλλού. ḥ ḥ ἀσκητῆς πάλιν πνέος
τῷ λαὸν οἰαλεζόμενῳ ἀπεκρίνατο.
ὅποι κύριος Λέων ὁ Βασιλεὺς κατέρρε-
ψε τὰς εἰκόνας, καὶ ησάρδος, ὅπε ἐγένε-
το, κατεχαρμένας αὐτὰς θύρα. Εἰδόν
ὅποι Βασιλεὺς χρός κατερράφης,
πάλιν συζήτουν ἔχοντες κεφαλαγον,
ὅπις δέρχεται σωτῆται τοῦ αἰδειδομέ-
νου ἐν τῇ σκηνοῖς κατεπλιμούσαι, ὡς
ἐδέξεν αὐτοῖς, ἀφανίσας ἄλλον ἢ διά-
τα τῆς θεοῦ δέδεται. τεχχαειδεῖς
δὲ ἔχασθε σωδικὴ τῆς πατειαρ-
χας, Ράμης, Αλεξανδρείας, Αυτο-
χείας, Εἰ τῆς ἀγίας πόλεως· ἀπὸ δύρη-
σαις ἐν τῇ δευτέρῃ τεττάτῳ τεχχαειδεῖς
Εἰ τῷ αἰτιχείᾳ θύρᾳ αἴταν.

Συγέρεφη σωτηρίος δηλωποῦ τῷ
τεχχαθέντων τεχχῷ τῷ σωόδον.

EΛΘΟΝΤΩΝ ἡπό μὲν Ράμης
Εἰ πέδου καὶ πέδου τῷ θεοφιλε-
τῶν πεισθετέσσαν, καὶ ἡποκομοτά-
των τὰ τεραναφερομένα γερμιμα-
τα· εἰ δὲ τῆς αἰατολῆς, Ιωαννοῦ καὶ
Θαρρᾶ τὸν διαβεβεστῶν πεισθετέσσαν
καὶ μοναχῶν Εἰ συγκέλλων γνωμήρων
τῷ ἐπειτα πατειαρχῶν, καὶ αὐτὸν
όμοίως ἀγαθόντων τὰ τερανηλούμενα
γερμιματα, τερστέματα ἡ βασι-
λεών πειπαθούτες σωαδειδεῖα
τὸν ἡποκομότις. αὐτὸν ἡ ἀφικημένων
ἐν τῇ θεοφιλετώ τῷ βασιλίδι πόλει,
ἐν τῇ Θράκῃ ταῖς διατειλαῖς ἐποιοῦ-
το ἡ αὐτοὶ κράτοι βασιλεῖς. Οἱ δὲ
πλεῖοι τῷ ἡποκομῶν τῇ αἰρέσι τῷ

ANNO CHRISTI 787. Χεισιδηνοκαπηλέσσον ἐγκαλινδούμενος ἐπύρθυνον μὲτα λαϊκῶν πνων πολλῶν θεῖθμὸν, μὴ καταδέχασθαι γνέωδες σωμόδον, δλλὰ σογεῖν τῇ κατενέξει ἐπῆγραι τῷ σεπτῶν εἰκόνων· καὶ Φρεγεῖας ἐπὶ ὀλίγας ἐψυχελομοῖς κατέτι πατελαρχὸν κυνοῦστε, ὡςει καὶ παρασιναγωγάς ἐπικοινωπόν. πώποι οὐδὲ βουλδούμενον αὐτὸν, ἐπὶ ἐλαζεταῖς αἴνοις τῆς πατελαρχὸν, δλλὰ ἐπὶ ταῖς αἴνοις ἐπὶ πατελαρχὸν παρασιναγωγάς αὐτὸν ποιουμένων, ἐδήλωσεν αὐτοῖς, ὅπη Κανταρνούπολις Ἐπικονοπον ἐχει· ἐπὶ τοῦ εἰδήσεως αἴγας ἐπὶ ἐστιν οὕτων αἵδια ποιεῖν παρασιναγωγάς· ἐπεὶ καὶ τοῦ κανόνας τῇ καθαιρέσθαι ταῦτα λέεται. καὶ αἴνοιστες οἱ Ἐπικονοποιοί εαυτοὺς σωτηρίαν φέβεν πνὶ συγχετότες. εἰσελθόντων οὐδὲ τῷ βασιλέων, ἐπὶ τῷ λαοῖς τῷ

*τεμμάτον, γολαείων, * Ἑκουσίτεταισιν τε καὶ τῷ λειτοῦ σεπτευμάτων τῷ σεπτευμόδων ἐν τῷ βασιλίδι πόλει, οἰστεται γνέωδες ισωμόδος ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ τῷ αἴγας ἐπαναφίμων χοτοσδλων. τῷ τοῦτο μαζὶ οὐδὲ τῆς πατελῆς ιμέρας κατέται τῷ διλινὸν ἐμπίθων ὁ σεπτευμόδων θυμῷ ζέοντες, ἐπεὶ μανίαν πνέοντες· καὶ ἐλέόντες ἐν τῷ λειτοῦ τῷ αἴγας καθολικῆς ἐκκλησίας, δλλος πει ἀλλο ἐκραζε. παντων δὲ ιφωνή εἰς τὸ κατεληγε, μὴ καταδέχασθαι γνέωδες σωμόδον. τῷ ποιηταῖς πατελαρχούνανασσεύοτος τῷ ταῦθιστον τοῖς βασιλεύσιν, οὐδαμῶς ἀπεικολέπτινος γνέωδες τὸ σωτερίον τῷ Ἐπικονοπον τῷ προσειρημένῳ σεπτῷ ναῷ. δλλὰ τῇ ἐπανελογίσεται ισωμάγη τῷ Ἐπικονοπον τῷ αὐτῷ. καὶ γνωμόδων πνῶν διαλαλιών τῷ πει ἀγιωπάτου πατελαρχού, ἐπὶ τῷ θεοφιλεσάπον Ὀπ-

Christianos accusantium voluntati conturbabant vna cum quibusdam non paucō numero laicis, non admittendum ad efficiendam Synodum, sed consentiendum depositioni & iniuria venerabilium imaginum; & factiones non paucas & suffrimationes contra patriarcham commouebant, ita ut conuenticula facerent. Hæc ergo consilientibus illis, aures non latuit patriarchæ, sed adhuc conciliabula sua facientibus, direxit eis, quia Constantinopolis episcopum habet, & præter notitiam eius non est vobis licentia conuenticula faciendi. Nam secundum Canones depositioni subiicimini. Quo audito episcopi retraxerunt se timore quodam obfessi. Intranibus itaque imperatoribus, & populi ordinibus, scholariis videlicet, excubitoribus, & ceteris militiis quæ militabant in regia vrbe, definitur fieri Synodus in venerabili templo sanctorum & laudabilium apostolorum. Igitur pridie quam statutus dies aduenisset, per meridiem commoti sunt milites furore feruentes, insaniamque spirantes; & venientes ad luterem sanctæ catholice ecclesiæ, aliud atque aliud clamabant. Sed vox omnium in vnum terminabatur, quia videlicet non esset permisum fieri Synodus. Porro patriarcha relata causa imperatoribus, nequaquam prohibitus est, quo minus fieret episcoporum conuentus in prædicto venerabili templo. * factisque quibusdam allocutionibus tam a sanctissimo patriarcha, quam a Deo amabilibus antistitibus, in ipso.

F iij

& lectis quibusdam synodis conscriptis, quæ perhibent, non oportere aliquando Synodus vniuersalem fieri præter consensum ceterorum sanctissimorum patriarcharum: cumque legerentur hæc, facta est turba militum, & ante ianuas venerandi templi simultatem & clamorem faciebant, qui ex summissione quorumdam episcoporum, qui in Synodo male sentiebant, ad hoc moti, reperti sunt esse. Quibus peractis, imperium per cubicularium omni Synodo iussit dicere: Interim abscedite, ut populi inordinatum impetum euadamus; & posthac voluntas Domini fiet: taliter quod antistitibus e templo egredientibus, quidam eorum veritati resistentes cum turba concinnauerunt, & impic declamationem faciebant pœnodosylogi, (* Sed catholicus scriptor hereticorum Conciliabulum, quod ante hanc Synodum factum est, quodque septimam Synodum appellabant, pseudosylogum, falsum collegium nuncupat) ut septimam hanc Synodum collaudantes atque nominantes. Cum ergo taliter malignum Concilium clamore emisisset, & hora esset quasi sexta, domum iam efurientes abibant, & ita commotio seditionis sopita est. Tunc imperatores iusserunt milites exire, quasi sub prætextu quidem hostilis aciei, dantes famam, quod gens Agarenorum hostiliter fuisse egressa. In veritate autem eos foras pellebant de regia ciuitate. Ergo cum fecissent isti viam usque ad Malagenam, per iussionem eorum omnes expellebant pariter & * aspernabantur, ne horum cura fieret, iubentes singulos abire in patriam suam. Quibus ita peractis, mansit eccle-

* Verba A-
naftasi.

* & dimis-
tebant,
quod eoru
opera non
indigerent.

ANNO CHRISTI 787. οὐαὶ τὸν ἐν ποιησά, καὶ μό-
νῳ ὁ πατεράρχης ὁ τῆς Δαμασκοῦ
λόγον πάντων ἐκήρυξε. καὶ δὴ τὸν ἐν-
αὐτῷ ἀπελθόντος, αὐτὸς τελεστασιον
ὁ ἀστεῖος βασιλεὺς τὸν γρηγόριον σω-
δον ἐν τῇ Νικαιᾳ μητρόπολει· καὶ ἡ
πρόσαξις εἰς πρᾶς κατέβη, τὸν ἀπ-
οπνευστὸν διῆν σωτερισμένων. ὁσπε-
τασκοῦ ὁ πατεράρχης μέσον τῷ τοπο-
τροπήν τῆς αἰατολῆς καὶ τῆς δύσεως
παρεγέρθει ἐν τῇ αὐτῇ πόλει· καὶ γέ-
γονεν ἱσούσδος δύσκολα δεονταὶ τὰ
Ἐπιφερομένας τελεῖσι.

Τῷ πόμπη μετὰ τῆς ἐν Νικαιᾳ συνό-
δου τὸ διάτριψι.

Γράμματα τελεῖσι.

ΕΝ ὀνόματι τῷ κατέλον ἐκ δεκάστου
Ινσοῦ Χριστοῦ τῷ Δαμασκοῦ θεοῦ καὶ
μήτρης βασιλείας τῷ ἀστεῖον τῷ Φι-
ληρχείστων ἑρμηνεῖον δεκάστῳ Καντακύου
ἐκ Ειρηνῆς αὐτῷ μητρὸς, ἐποιεύ-
σθον τῆς αὐτῶν ταπεινής, τελεῖσι ὄπιο
καλανδῶν Οκτωβρίου, ἵδικπλων
ἐπιδεκάτης.

Σωτελθόντος τῆς αἵγιας καὶ οἰκουμε-
νικῆς σπουδῆς, τῆς καὶ διδύνης χάρεων ἐ-
διατέλεσθαι τὸν αὐτὸν δεκαεπέντε
τῶν βασιλέων σωτερισμόντος ἐν τῇ
Νικαιᾳ λειτουργοῦ μητρόπολει τὸν Βι-
θυνιῶν ἐπαρχίας· πουτέρι, Πέτρου τὸν δι-
λαβεῖστον τελέσθου πρεσβυτέρου τὸν καὶ
τὸν Ρώμης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῷ
ἀγίου Διονόσιου Πέτρου, καὶ Γερμανοῦ τῷ
διλαβεῖστον πρεσβυτέρου, μοναχοῦ ἐ-
πιστρυμένου τῆς καὶ τὸν Ρώμης διαγρα-
μονῆς τῷ ἀγίου Σάββᾳ, ἐπεχόντων τῷ
τόπον τῆς διπολικῆς καθοδρας τὸν ὄσιο-
τάτου τοῦ ἀγιωτάτου διεγενησκόπου τῆς

sia anno uno quieta, tantum-
modo patriarcha verbum veri-
tatis omnibus prædicante. Et
mox anno transacto, denuo præ-
cipiebant piissimi imperatores,
ut fieret Synodus in Nicæno-
rum metropoli: & præceptum
deueniebat in finem, * episco-
pis quasi congregatis in vnum.
Similiter & patriarcha cum vi-
cariis orientis & occidentis ad
eamdem peruenit urbem: &
facta est Synodus beneplacito
Dei secundum actiones quæ
proferuntur.

* episcopis
f. cong.

Monumenta Synodi apud Ni-
caam secundo celebratæ.

PRIMA ACTIO.

IN nomine Domini & domi-
natoris Iesu Christi veri Dei
nostri, imperio piissimorum &
amicorum Christi dominorum
nostrorum Constantini & Irene-
nes matris eius, octauo anno
consulatus eorum, octauo Kal-
endas Octobrias, indictione
XI.

Conueniente sancta & uni-
uersali Synodo, quæ per diui-
nam gratiam & piam sanctio-
nem eorumdem Deo confirmata
est in Nicensium clara me-
tropoli Bithyniensium prouincia:
id est, Petro reuerendissi-
mo archipresbytero sanctissi-
mae Romanæ ecclesiæ scilicet
apostoli Petri, & Petro reue-
rendissimo presbytero, mo-
nacho & abate venerabilis
monasterii sancti Sabbæ Ro-
manæ siti, retinentibus locum
apostolicæ sedis almi & san-
ctissimi archiepiscopi senioris